

Р Е Ш Е Н И Е № 206

гр. Перник, 05 юли 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и седми юни две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ :СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на прокурора НИКОЛАЙ ЦВЕТКОВ, като разгледа докладваното от съдията Весела Гроздинска к.н.а.х.д.№196 по описа за 2012 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по касационна жалба на Б.В.Б. ***2 срещу съдебно решение № 299 от 19.04.2012г. на Пернишкия районен съд, постановено по н.а.х.д.№ 1830/2011г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 5048/07.10.2011г. на началник сектор ПП-КАТ при ОДП – МВР – Перник, с което на касационния жалбоподател е наложено административно наказание “глоба” в размер на 3000 лева, на основание чл. 179, ал. 3, т. 1, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и вместо него да се постанови ново съдебно решение, с което да се отмени наказателното постановление. Правят се възражения, че съдът неправилно е приел, че е доказано извършване на административното нарушение. Актът за установяване на административно нарушение не е редовно съставен и не се ползва с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Нарушен е чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, който изисква актът да се състави в присъствието на двама свидетели. Твърди се, че актът не е връчен на нарушителя, съгласно изискването на чл. 43, ал.1 от ЗАНН, което е възпрепятствало касационния жалбоподател да направи писмени възражения по чл. 44, ал.1 от ЗАНН. Изложени са съображения за неправилна правна квалификация на деянието по чл. 179, ал. 3, т. 1 пр. 1 от ЗДвП, вместо по чл. 179, ал. 3, т. 2, пр. 2 от ЗДвП. Твърди се, че товарният автомобил е с една ос и има технически допустима максимална маса от шест тона.

Ответникът по касационната жалба не представя становище и не се представлява в съдебното производство.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Постановеното съдебно решение е законосъобразно, правилно е приложен материалния закон. Първоинстанционният съд е събрал и анализирал относимите доказателства и въз основа на тях е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното съдебно решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция и на която тя се основава при проверката на съдебното решение. Въз основа на установените факти, районният съд е мотивирал законосъобразния правен извод, че извършването на административното нарушение е доказано, няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на акта за административно нарушение и издаване на наказателното постановление.

По делото е доказано, че Б.В.Б. е осъществил състава на нарушението по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Безспорно е установено, че на 18 септември 2011г., около 10.30 часа по път II – 63 с посока Перник – Брезник касационният жалбоподател е управлявал товарен автомобил “Волво ФЛ 613” РК 0927 ВА по републиканската пътна мрежа, за което не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1 т. 1 от Закона за пътищата. Нарушението е доказано с редовно съставен акт по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, с разпита на двамата свидетели на извършване на нарушението, с удостоверение изх. № 337/16.03.2012г. на Областно пътно управление Перник (относно фактът, че път II – 63 е път от републиканската пътна мрежа и за ползването му се дължи винетна такса), както и от копие на свидетелството за регистрация на автомобила, от което е видно, че той е товарен.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че актът за установяване на административно нарушение не е редовно съставен, съгласно изискването на чл. 40, ал.1 от ЗАНН в присъствието на двама свидетели на нарушението. Видно от акта, същият е съставен от Е.Х.К.***, в присъствието на свидетеля Т.Л.Д.***, двамата са свидетели на нарушението и са потвърдили пред районния съд фактическата обстановка по акта. Съгласно чл. 189, ал. 3 от ЗДвП, свидетел по акт, съставен по реда на ЗДвП може да бъде и служебно лице, както в настоящия случай. След като съществува изрична правна норма в тази насока, то е неприложимо общото изискване двамата свидетели да не са служители на административно-наказващият орган. Актът за установяване на административно нарушение е редовно съставен, при спазване на разпоредбата на чл. 40, ал.1 от ЗАНН във връзка с чл. 189, ал. 3 от ЗДвП. Не е допуснато и другото твърдяно процесуално нарушение – актът е съставен в присъствието на нарушителя, за което той се е подписал и му е връчен срещу подпис в разписката на 18.09.2011г., при съставянето. В 3-дневния срок не са постъпили възражения срещу акта за установяване на административно нарушение.

Правната квалификация на нарушението в акта и в наказателното постановление също е правилна. Съгласно чл. 179, ал. 3, т. 1 пр. 1 от ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство, предназначено за превоз на товари по републиканските пътища, за което не е заплатена винетна такса се наказва с глоба от 3000 лева. Правната норма в цялост, включително и цитираното по-горе предложение съдържа три отделни, алтернативни хипотези. За осъществяване на

състава по пр. 1 е достатъчно да е доказано, че пътното превозно средство е предназначено за превоз на товари, като в тази хипотеза нямат значение осите и технически допустимата максимална маса. В случая е безспорно установено, че автомобилът е предназначен за превоз на товари, защото в свидетелството за регистрацията ме у вписано, че е товарен автомобил. Това е достатъчно, за доказване на факта, че автомобилът попада в хипотезата на чл. 179, ал. 3, т. 1 пр. 1 от ЗДвП.

Неоснователно е възражението на касационния жалбоподател, че е приложим чл. 179, ал. 3, т. 2, пр. 2 от ЗДвП. Няма доказателства, че автомобилът е с две оси. Представената застрахователна полица не съдържа технически данни в тази насока. Изискването за технически допустима максимална маса по-малка от 12 тона се отнася за друг вид автомобили (специализирани строителни машини, колесни трактори и др.) и не е приложимо.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че съдебното решение е незаконосъобразно.

Предвид гореизложеното, Административен съд – Перник счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила и на основание чл.221, ал.1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 299 от 19.04.2012г., постановено по н.а.х.д.№ 1830/2011г. по описа на Пернишкия районен съд.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/